naté 490,7. — 15)átyas ná 190,4. — ní 3) ná dāmanam 868, 8. — prá 1) clókam savitâ iva bāhû 190, 3. — 4) işam nas 96, 8. — vi 4) tanúe vá-rūtham 189,6; nas çárma 662,2. -satas 12) maghávadbhyas yáças 590,5.

— ví 4) nas çárma 892,7. -san 13) asmábhyam 90, 3; 516,11; nas 892,5 -si [1. s. me.] prá 4) asmê práyas 61,2. -sate [3. s. Co.] úd 4) nas dhíyam 143,7. ní 3) passivisch: te vájras 80,3.

Aor. yámis:

-ista [3. s.] úd 1) dānavāya vádhar 386,7. Stamm des Pass. yamyá siehe Part. Stamm des Causale yamaya (Pad. yamaya Prāt. 569):

-anti â 4) priyâ devésu |-a â 4) nas sumnésu 162,16. 623,2.

Stamm des Intens. yamyam: -mīti úd 1) bāhû 95,7 (savitâ iva). Part. yáchat [von Stamm II.]:

-antīs 11) jyótis 594,3 (usásas). yáchamāna:

-ās [m.] 10) âyudhēs | ā [f.] anu 1) rtásya 572,13. — anu 5) pi-trnam çaktîs 109,3. raçmim 123,13 (usas).

Part. des Doppelstammes yamasāná: -ás 1) (passivisch) áçvas 444,4.

Part. Perf. yemāná:

-ás 4) rtám 319,10; ná- |-ám 7) gâs 297,15 (á-mas 340,3. — 2) oder | drim). 14) passivisch (sómas) nŕbhis 787,3; 819,16; 821,8.18.

Part. Präs. Pass. yamyámāna: -ān pra 5) (sómān) 270,2.

Part. II. yatá:

-ás 2) nŕbhis 736,3; 780, |-ám 2) vŕsānam (sómam)
4.7; 798,20.22; 807, | vŕsābhis (ádribhis)
1 (háris); 811,8; 820, | 746,3.
15; hetřbhis 776,29 |-â [f.] 14) ghřtácī 302, (vājî); vājíbhis 776, 15; vrsā daçábhis jāmibhis 740,4.

jñás 509,1; mádas 798,46. — sám 1) 781,3 háris akrān mádas. -am [m.] ánu 4) már-tam vadhasnês 395, 13. — â 3) tyám (indram) 701,7 (vícvásu gīrsú). — prá 5) yá-jñám 269,10. — ví

2) áhim 315,3.

yata (vgl. tvá-, sú-, svá-, hásta-vata): -as â 1) yajñás (neben -am [n.] úd 3) jánima tántubhis tatás) 956, 1. — úd 5) vām ya-bráhma 80,9; 678, 9;848,7; bráhma, vácas 876,6. — prá úd sómāya vácas 815,1. — ni 8) rtám 299,9 (rténa)(?). — prá 3) sadhástham 154,3. -5) mádhvas ágram 323,5. asya prá 1) bildlich cocísas 301,10 (jihvá).

- 5) vásvás 614,6.

311.8. -ās [pl. m.] **prá** 5) gâvas 387,10. -ān prá 5) áçvān 126,2. -ā [n.] úd 2) vácānsi 710,7; 222,7. — 5) havyani devatāti 683 3. — prá 5) maghâni 384,12; vásūni 396,3; havinsi 841,12; das Dargebrachte 388,4.

-ā [du.] prá 5) hárī | -āni úd 5) devátāti 834, 2. — **prá** 5) havînsi 841,11 (barhísi). -ā [f.] â 4) yásmin (sávane) 398,9 (agrimâ). — ní 1) vřksé-vřkse 853,22 (gôs). — prá 5) havísmatī 669,1. -āsu prá 1) rstísu 166,

Part. III. yántr:

-ā 17) çáçvatīs ísas 27,7. |-āram ā 2) máhi sthirám 652,14 (indram).

yantr, yantr:

-ā úd 4) gíras 178,3 (indras). -â 14) urú ~ asi vá-rūtham 688,3. — 12) vásūni vidhaté 872, — pra 4) **~**_asi |

súsvitarāya védas535, 1; rayím.. - bodhi dāçúse 702,21. -ârā pra 4) stuvaté râdhas 317,9 (pāni).

Part. IV. vom Aorist yańsénya: -ā [du.] abhy-ā 2) (açvinā) 34,1.

Inf. yántu (vgl. su-yántu): -ave 14) jêtrā çravayíā ca 635,3.

Inf. yámitu:

-avê 5) raçmîn - iva 28,4.

Verbale yám als Inf.:

-ámam überall abhängig v. çakéma: 1) te (agnés) vājínas 261,3; 196,1. — 12) rāyás te 73,10. Ferner ist das Verbale im Superlativ yámi-

stha und dem Compar. údyamīyas erhalten. yamá, a., m., f. [von yam in der Bedeutung "verbinden"], 1) a., verbunden, verschwistert, als Zwillinge gepaart; 2) m. du., Zwillinge; 3) insbesondere werden die Açvinen als Zwillinge bezeichnet; 4) f. du., Zwillingsschwestern; 5) m., als das erste Zwillingspaar erscheinen Yanna und Yanni (siehe yami), sie werden (836,4) als Kinder des gandharvá und der Wasserfrau (ápiā yóṣā) genannt; 6) Yama wird ferner als Sohn des vívasvat und der saranyû (843,1) bezeichnet; daher erscheint er mit dem Patronynikum vēvasvatá (840,1; 884,1; 886,10; vgl. 840,5); als solcher erscheint er gleichfalls als Stammvater der Menschen (961,1), als der, zu dem die seligen Geister der Verstorbenen (pitáras) gelangen, der ihnen die Sitze bereitet (844,13), und daher als König (840,1.4.7.11.15) dés Réiches der Seligen erscheint; er ist mit den Göttern vereint, und trinkt mit ihnen unter schön-belaubtem Baume (961,1). Er wird göttlich verehrt und wird neben andern Göttern, besonders neben váruna (840,7); břhaspáti (839, 4; 840,3) genannt; auch wird Agni ihm gleichgesetzt (66,8; 164,46); aus dieser Anschauung entwickelte sich die Auffassung des Yama als des Todesgottes (vgl. yamāya mrtyáve 991,4); so wird der Tod als Pfad (38,5) oder als